25/12/2022

Μήνυμα του Μητροπολίτη Σερρών για την εορτή των Χριστουγέννων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Στο θεολογικό νόημα της εορτής των Χριστουγέννων κάνει εκτενή αναφορά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος στο μήνυμα του για την μεγάλη Δεσποτική εορτή της Γεννήσεως του Θεανθρώπου.

Παράλληλα, ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, προτρέπει κλήρο και λαό «να πλατύνει την καρδιά του στην ανοιχτωσιά της θείας αγάπης, να θαυμάσει τα μεγαλεία του Θεού και να προσκυνήσει ευγνωμόνως και δοξολογικώς το μέγα και κοσμοσωτήριο μυστήριο της θείας ενανθρωπήσε-ως».

Αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου για την εορτή των Χριστουγέννων:

ΑΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2022
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

> ***«Ὁ Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος καί κατοίκησε ἀνάμεσά μας καί εἴδα-με τήν θεϊκή Του δόξα, τή δόξα πού ὁ μονογενής ἔχει ἀπό τόν Πατέρα, ἦλθε γεμάτος χάρη θεϊκή καί ἀλήθεια γιά μᾶς»[1] . (Εὐαγ-γελιστής Ἰωάννης).***

Ἀγαπητοί μου χριστιανοί,

Ἅγια Χριστούγεννα ἑορτάζομεν σήμερον! Τήν γενέθλιο ἡμέρα τῆς ἀνθρωπό-τητος κατά τόν Μέγα Βασίλειο (Μ. Βασιλείου, Ὁμιλία εἰς τήν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, PG 31, 1473). «Ἐπί τῆς γῆς ὤφθη καί ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη» ὁ Ὕψιστος Θεός (Βαρούχ 3, 38). Θεοῦ πρός ἀνθρώπους κατάβασιν ἑορτάζομεν σήμερον. Ὁ ἀόρα-τος Θεός γίνεται στό πρόσωπο τοῦ γεννηθέντος Ἰησοῦ ὁρατός. Ὁ ἀ-ψηλάφητος Κύριος τῶν Δυνάμεων ὡς βρέφος ψηλαφᾶται στήν φάτ-νη τῆς Βηθλεέμ. Ὁ ἀσώματος Δεσπότης τῶν πνευμάτων λαμβάνει σῶμα. Ὁ Θεός γίνεται ἕνας ἀπό ἐμᾶς χωρίς ἁμαρτίας. Ὁ μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ, υἱός τῆς Παρθένου Μαρίας γίνεται. Πανηγύρι στόν οὐρανό. Χαρά στήν γῆ. Νύχτα γεμάτη φῶς ἡ ἀποψινή! Νύχτα λου-σμένη μέ ὑπερκόσμια λάμψη! Νύχτα πιό φωτεινή, ἡ ἀποψινή, ἀπό κάθε ἡμέρα! Τό ἄχρονο, αἰώνιο καί ἐνυπόστατο Φῶς, ὁ Εἷς τῆς Πα-να-γίας Τριάδος, ὁ φύσει Υἱος καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού φωτίζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στόν κόσμο ἀνέτειλε σήμερα. Ὁ νοητός ἥλιος τῆς δικαιοσύνης καταλαμπρύνει τήν κτίση σήμερα. Ὁ ἱστορικός χρό-νος τέμνεται καί ἀνανοηματοδοτεῖται σέ πρό Χριστοῦ καί μετά Χρι-στόν ἐποχή. Ὁ «τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός» (Κολ. γ, 11) γίνε-ται τό κέντρο ἀναφορᾶς καί σωτηρίας τοῦ παλαιοῦ καί τοῦ νέου κό-σμου. Ἡμέρα ἀναδημιουργίας τοῦ κόσμου ἡ σημερινή. Ὁ νέος γε-νάρχης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ μέγας Εἰρήναρχος, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν καί τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀναπλάθει καί θεο-ποιεῖ διά τῆς συγκράσεως παγγενῆ τόν Ἀδάμ. Χριστός γεννᾶται ἐκ Παρθένου κόρης ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας καί ὁ κόσμος, ἀόρατος καί ὁρατός πανηγυρίζει. Ἑορτάζουμε σήμερα τόν ἐρχομό τοῦ Κυρίου στήν γῆ, στόν ἄνθρωπο, στήν ζωή μας. Προσκυνοῦμε μέ θαυμασμό τό μυστήριο τῆς συνάντησης, τῆς ὑποδοχῆς, τῆς κένωσης, τῆς συ-γκατάβασης, τῆς ταπείνωσης, τῆς κοινωνίας, τῆς ἀγάπης, τῆς σωτη-ρίας μας. «Ὁ Θεός ἐνηνθρώπησε ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν» (Μ. Ἀθα-νασίου, Λόγος περί τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου, PG 25,

96) θά μᾶς πεῖ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Ὁ πάνσοφος, παντοδύναμος, πανάγα-θος καί δίκαιος Θεός «εὗρε τοῦ ἀπόρου λύσιν εὐπρεπεστάτην» θά συμπληρώσει ὁ ἱερός Δαμασκηνός (Ἰω. Δαμασκηνοῦ, Ἔκδοσις ἀκρι-βής ὀρθοδόξου πίστεως, Γ' Κεφ. 1, PG 94, 984). Στήν ὑπαρξιακή τρα-γωδία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, λόγῳ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ἡ θεία φιλανθρωπία βρίσκει τήν πιό σοφή, δίκαιη καί φιλάν-θρωπη λύση. «Ἐτήρησε καί τῇ ἀποφάσει τήν ἀλήθειαν καί τῇ φιλαν-θρωπίᾳ τήν ἐνέργειαν» (Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Μυστ. Κατηχήσεις, PG 33, 813). «Γιατί ἤ ὁ Θεός πραγματοποιώντας τήν προειδοποιήσή Του, ὅτι τήν ἁμαρτία θά ἀκολουθοῦσε ὁ θάνατος, θά ἔπρεπε ὅλους τούς ἀνθρώπους νά τούς παραδώσει στόν θάνατο ἤ νά δείξει φιλαν-θρωπία καί νά καταργήσει τήν ἀπόφαση Του. Τότε ὅμως θά ἀπο-δεικνυόταν «μή ἀληθεύων», γεγονός ἀδύνατον γιά τόν Θεό ὡς αὐτο-αλήθεια, τονίζει μέ συγκλονιστικό τρόπο ὁ Ἀρχιεράρχης Ἱεροσολύ-μων, ἅγιος Κύριλλος στίς Κατηχήσεις του (Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Κεφ. ΛΓ', PG 33, 812). Γιά τοῦτο τόν λόγο ὁ φύσει Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Μονογενής, τό ἀγαλλίαμα τοῦ Πατρός, ὁ παντεχνήμων Λόγος ἔρχε-ται στόν κόσμο καί γεννᾶται ὡς ἄνθρωπος, γιά νά πάθει ὡς ἄνθρω-πος -χωρίς νά τό ὀφείλει ὡς παντελῶς ἀναμάρτητος- καί νά σώσει ὡς φιλάνθρωπος. «Ἐδεήθημεν Θεοῦ σαρκουμένου καί νεκρουμένου, ἵνα ζήσωμεν», θεολογεῖ ὁ ἱερός Γρηγόριος (Γρηγορίου Θεολόγου, Λό-γος ΜΕ, Εἰς τό Ἅγιον Πάσχα, PG 36,661). Ὁ Θεός στήν γῆ, ὁ ἄν-θρωπος στόν οὐρανό, στόν Παράδεισο, πάνω ἀπό τούς ἀγγέλους, μαζί μέ τόν Θεό ἑνωμένος πλέον αἰωνίως καί ἀχωρίστως στήν ἀτέ-λειωτη ἀπεραντοσύνη τῶν αἰώνων στό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ γεν-νηθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στήν πρώτη πλάση ὁ δημιουργικός Λόγος τοῦ Θεοῦ, «τοῦ κρείτονος μετέδωκε», λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεο-λόγος, δηλαδή τήν εἰκόνα Του. Τήν δεύτερη φορά, στήν ἀνάπλαση τοῦ ἀνθρώπου, «μεταλαμβάνει τοῦ χείρονος», τήν φθαρτή ἀπό τήν ἁμαρτία φύση μας, τήν ὁποία, ὡς ὁ καλός τοῦ κόσμου Σαμαρείτης μέσα στό θεῖο πανδοχεῖο Του, τήν Ἐκκλησία καί διά τῶν θείων μυ-στηρίων, θεραπεύει, φωτίζει, χριστοποιεῖ καί θεοποιεῖ. Ὁ Θεός δέν εἶναι ἁπλῶς μαζί μέ τόν λαό Του, ὅπως κάποτε στόν ἀρχαῖο Ἰσραήλ. Ἔρχεται καί σκηνώνει, ἐφόσον βεβαίως τόν δεχθοῦμε, μέσα στόν κάθε πιστό. «Ὁ Θεός οὖν παρεγένετο διά σέ» τονίζει ὁ ἅγιος Μακά-ριος ὁ Αἰγύπτιος. (Μακαρίου Αἰγυπτίου, Ὁμιλία ΙΕ΄). Γιά μένα, γιά σένα, ἀδελφέ μου, προσωπικά, ταπεινά, ἀθόρυβα, φιλάνθρωπα, ἀ-γαπητικά. Κάθε πιστός γίνεται ναός Του καί κατοικητήριο τοῦ Ὑψί-στου Θεοῦ. Ὁ θεόπλαστος καί θεόμορφος κατά τήν δημιουργία του ἄνθρωπος γίνεται πλέον μετά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Κυρίου μας καί θεοχώρητος. Τί μεγαλύτερο, θαυμασιότερο, θεοειδέστερο, ὑψηλότε-ρο εἶδε ποτέ ἡ κτίση; Τό μόνο καινόν ὑπό τόν ἥλιο γεγονός ἀναφω-νεῖ μέ θαυμασμό ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Ὁ Θεός μαζί μας! Αὐτό εἶναι «τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριο» (Α' Τιμ. 3, 16), τό θαῦ-μα τῶν θαυμάτων, τό μυστήριο τῶν μυστηρίων, τό εὐαγγέλιο τῶν εὐαγ-γελίων, ἡ ἀναφαίρετη χαρά τῆς ζωῆς μας, τό λύτρο τῆς ὀντολογικῆς λύπης. Τό μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο

γεγονός τῆς Γεννή-σεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπό τήν Θεοτόκο Μαρία μέσα στήν ἀνθρώ-πινη ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται μυστικῶς καί πνευματικῶς μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὁ αἰώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ, εὐαγγελίζεται ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής «ἀεί γεννᾶται θέλων κατά πνεῦμα διά φι-λανθρωπίαν τοῖς θέλουσι». Ἔτσι τό μυστήριο τῆς θείας ἐνανθρωπή-σεως διαιωνίζεται πνευματικά μέσα στήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία γεννᾶ καί ἀναγεννᾶ χριστοειδεῖς ἀνθρώπους, παιδιά κατά χάριν τοῦ Θεοῦ καί κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Μπροστά στήν ταπεινή φάτνη τῆς Βηθλεέμ, ὅπου ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος Θεός, ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ ἐλευθέρως:

1. Νά σταθεῖ ὡς ἐχθρός σχεδιάζοντας ἀτελέσφορα πάντοτε τόν ἀφανισμό τοῦ παιδίου Ἰησοῦ, κατά μίμησιν τοῦ φρικτοῦ Ἡρώ-δη. Ἡ ἱστορία ἀποδεικνύει περίτρανα ὅμως, ὅτι ἔτσι προετοι-μάζει γιά τήν ζωή του τό τραγικό τέλος τοῦ μισόθεου τυράν-νου.
2. Νά καταποντισθεῖ μέσα στήν ἄβυσσο ἑνός ἀδιέξοδου σκεπτι-κισμοῦ καί πολυπραγμοσύνης καί νά χάσει τόν δρόμο πρός τήν σωτηρία του.
3. Νά ἀδιαφορήσει ἐπιδεικτικά στό ἀγγελικό κάλεσμα γιά μετο-χή στήν ὄντως ζωή καί εὐφροσύνη, στερώντας ἀπό τήν ψυχή του τό φῶς τοῦ ἀπαστράπτοντος ἀστέρος καί τήν χαρά τοῦ οὐ-ρανίου καλέσματος.
4. Νά γονατίσει, τέλος, ταπεινά μέ τήν ἁπλότητα τῶν ποιμένων καί τόν ἔνθεο ζῆλο τῶν Μάγων, νά πλατύνει τήν καρδιά του στήν ἀνοιχτωσιά τῆς θείας ἀγάπης, νά θαυμάσει τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καί νά προσκυνήσει εὐγνωμόνως καί δοξολογικῶς τό μέγα καί κοσμοσωτήριο μυστήριο τῆς θείας ἐνανθρωπήσε-ως. Τοῦτο ἄς πράξωμεν, ἀδελφοί! Μέ ὁδηγό μας τόν οὐρανο-δρόμο ἀστέρα τῆς θείας Βηθλεέμ, καί σήμερα καί πάντοτε, ἄς ἀγωνισθοῦμε μέ ἀρχοντικό φιλότιμο καί ζέουσα πίστη νά ζή-σουμε χριστοφιλῶς μέσα στόν πανάγιο Οἶκον Του, τήν Ἐκκλη-σία, τήν αἰώνια Βηθλεέμ, τό ὑπερφυές μυστήριο τοῦ Θεανθρώ-που Χριστοῦ, δοξάζοντας μέ εὐγνωμοσύνην Ἐκεῖνον, τόν Πα-νάγαθο Θεό μας, πού γιά χάρη μας ἔγινε ἀδελφός μας, γιά νά ἁγιάσει καί σώσει τόν ἄνθρωπο. Ἐσένα, ἐμένα, ὅλους μας.

Ἡ χάρις τοῦ γεννηθέντος Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὔχομαι νά φωτίζει καί νά ἁγιάζει τήν ζωή σας.

Διάπυρος πρός τόν γεννηθένα Κύριο εὐχέτης σας

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Σερρῶν καί Νιγρίτης Θεολόγος

Παραπομπές
1. «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας». (Ἰω. 1, 14).

(Φωτογραφία Αρχείου: Ραφαήλ Γεωργιάδης / ope.gr)